

Barraca Cal Bep III

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Aleny
Emplaçament	S'hi arriba per un camí que neix de la B-300 passat el km 4. Abans d'arribar a Cal Bep.
Alçada:	672

Coordenades:

Latitud:	41.75507
Longitud:	1.50319
UTM Est (X):	375562
UTM Nord (Y):	4623665

Classificació

Número de fitxa	08036 - 72
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	L'estructura comença a patir la manca de manteniment. A curt termini la cúpula s'ensorrarà.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A005000140000GD
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dg., 23/06/2013 - 02:00

Descripció

Presenta dues estructures independents, una circular i una altra rectangular.

La circular està excavada al terreny, amb sostre de falsa cúpula, realitzada a partir de la superposició de lloses de pedra aplanada sense polir, ben aparellades entre si, en posició horitzontal, amb un lleuger pendent enfora per decantar la pluja. La filada superior sobresurt uns centímetres cap a l'interior, de manera que es formen anelles de pedra de radi decreixent fins a la cúpula, que clou amb una més grossa al centre que actualment no es conserva. La porta d'accés té una llinda de fusta, a l'interior hi observem una obertura a mode d'armari amb llinda de pedra. L'exterior presenta un deficient estat de conservació, l'interior en canvi, encara conserva la falsa cúpula però l'estat de conservació exterior farà perillar en un futur la seva estructura.

La rectangular, els murs estan realitzats en carreus de pedra irregulars. La coberta, que actualment no es conserva, era a una vessant amb teula àrab, tal i com observem amb les teules que hi ha per l'entorn. A l'interior, s'hi troba al murs oest, les restes d'una menjadora.

Observacions:

Nom donat per proximitat a la Masia de Cal Bep

Història

Estava associada al cultiu de la vinya. Antigament els camps que envoltaven les finques majoritàriament eren de vinya, fins que en arribar la filoxera a finals del segle XIX, quan es suprimiren i canviaren per la sembra de cereals, que a dia d'avui continuen essent majoritaris.

Bibliografia

MARTÍN I VILASECA, Fèlix; PREIXENS I LLEVADOT, Josep (2005). Les construccions de pedra seca. Lleida: Pagès editors.

MORA, Josep (coord.) (2001). Les cabanes i els marges: 1r Curset d'Estiu sobre Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 7 a l'11 d'agost de 2000. Cervera: Associació Amics de l'Arquitectura Popular.

